

Andrea Buti e Guido Zavattoni, *I pesi monetali per le monete di Genova*, Genova 2013, pagg. 230

L'Andrea Buti, nostro sòccio e colaboratò pe o boletin, e o seu amìgo milanéize Guido Zavattoni gh'àn tutti doì 'na beliscima coleçion de "péizi monetáli", che servívan into pasòu pe controlâ che e monæ d'òu e d'argénto físan bonn-e e no físan stæte limæ pe portâghe via do metallo preçiòso.

Inte questo catàlogo àn misso insémme e dôe coleçioin pe-a parte ch'a rigoarda e monæ zeneixi, e inta primma parte gh'è ben de spiegaçioin e de notiçie insce questi péizi, com'èan fæti e dôv'èan fabrichæ, inti Stâti che comerciâvan con Zêna.

A l'è a coleçion ciù complêta che se conosce e, pe a quantitæ de péssi (ciù de 700) e pe a qualitæ, a staiéiva ben insémme a-a coleçion de monæ zenéizi da Càscia de Risparmio: ghe l'àn proposta, ma no l'àn vosciûa acatâ.

Francesco Gallina, *De perfectione*, Helicon, Arezzo 2012, pagg. 294

L'otò o l'è in zoèno ch'o studia Létere a Parma, a sò çitæ, e o l'à vosciûo che a nostra bibliotêca a l'avésse questo libro perché o l'è in "triller" (pe dila in zeneize stréito) in parte ambientòu a Zêna.

A l'è a stòia de 'n profesò de schêua ch'o l'è maròtto e o vén a descrovì de cöse grâvi che rigoàrdan o pasòu da sò famiglia.

O Galinn-a o gh'à misso drénto 'na quantitæ de conscense leteràrie, scentifche e filosofiche, raxionàndo de longo insce o mâ e a cativêia di òmmi, che pe coæ de savéi, ambiçion e dinæ no s'afèrman davanti a ninte, manco a-e pèzo cöse che se pòsse immaginâ.

Agostino Olivieri, *O recanto – Versi liguri*, 1985-2010, pagg. 118

Agostino Olivieri, *'Na stòia da ninte – Versi liguri*, 2011, pagg. 118

L'otò de queste poexie o l'è visciûo da figeu a Rónco, o pàise da mamà, in sciâ Scrêia, e li o gh'à lasciòu o seu cheu quande a famiglia a s'è trasferìa inta Rivêa do Ponente.

O l'à visciûo a seu vitta, còmme tutti, ma quéllo dô sotì d'avéi dovùo abandonâ quelli pòsti e de no avéi saciùo, da grande, ritornâghe, quello dô li o no gh'è mai scentòu e lê o l'à fæto comme l'òstrega, o l'à réizo in pô mênno fastidiòso ingogéndolo de poexia.

O primmo libro, *O recanto*, o l'èa za sciortìo into 1985, e poi into 1999 e into 2010: drento gh'è un CD co-i vèrsci reçitæ da l'Olivieri, ch'o l'è asci l'otò de beliscime illustraçioin e de dôe covertinn-e, e pe-i sò libri (o l'à scrìto in pròsa *Villavecchia, Villavecchia..!*) o l'è stæto premiòu da-a a Compagna l'anno pasòu.

